

לפני חודשיים הופיע במערכת "העולם הזה" אב שכול והטיח בפנינו באשמה מכאיבה: שאנחנו, מערכת שכולה חיילים משוחררים, זנחנו את החובה הראשונה המוטלת עלינו - לפרוע את חובי הכבוד שאנחנו חייבים לחברינו שאינם עוד, להוקיע את יחס האומה למשפחות החללים.

השחורה אין אנו אוכלים בשר. מצוץ אי אפשר לחנך את הממונים לצמתוניות, וזה יחסך לנו דבינים, תורים ודברים רבים כאלה.

לא מעטים מנצלים זאת למכירה מופקעת. אשה אחת סיפרה לי שקנתה נקניק של און, במחיר 4 לירות הק"ג, מידי מלח. **אזיעוז גרובר**, חיפה שש, אל תמסור את הכתובת בפומבי.

מזריכה בדיתימפלגתית
"כמה מלים גלויות"
כה לזוי למערכת. חוקו ואמצו על הפי רינציטים שהצגתם למטרת העתון במאמרכם "כמה מלים גלויות" (העולם הזה) 676.

ליאון פוטוריאן, הרצליה מעניגת העובדה ששינוי מחיר העתון ופרסום תמונתו של אורי אבנרי ארעו בארץ תו השבוע. האם פורסמה התמונה כפיצוי על המחיר? היא בוודאי עשתה את הרושם הדרוש. מובטח לכם שמעתה יגדל מספר הקוראות, ותוכלו לצרף למספר גם אותי. **אהובה אפשטיין**, קרית משה, ירושלים

שחבתי שמערכת "העולם הזה" העמידה לעצמה מטרה לתת לקורא הישראלי שבר עון דומה ל"טיים", ובאמת הצליחה בכך. מדוע איפא המאמר המספר עד כמה מצליח העתון הודות לשיטתו המקורית? אני מצדי הייתי ממליץ להיות עד כמה שאפשר פחות מקוריים ולחקות עד כמה שאפשר יותר את סגנון ה"טיים". **א. אפשטיין**, חיפה

לא מצאנו לנחוק לחזור על אשר אמרנו לא פעם: אנו משתדלים ללמוד כמיטב יכולתנו מ"טיים", "ליף", ואף מעיתונים אירופיים כ"מאק", הצרפתי והעיתונים השווייצריים. אולם איננו מאמינים שאפשר להסתפק בחיקוי עיוור של שיטות שנוצרו בתנאים שונים מתנאינו (צימצום נייר, מבנה שונה של העיתונות, וכו').

עתון מכור
שוב הוכיח עתונכם לאימפריאליזם האנטי-גלואמריקאי את אופיו. השמצתו המכוזת רות על אחד ממנהיגינו ובטויים כגון "קרימוניסטים קיקוניים" וכן רמזים גסים את רים ביחס לחבר שמואל מיקוניס, אחד הרגולים שבנו, מראות בעליל את נטיחתם לקפיטליזם. חזרו בכך מקו זה.

קיסר וקליאופטרה
העולם הזה (673) קובע את הסרט "קיסר וקליאופטרה" בין שלושת הכשלונות הגדולים ומתארנו כך: "מחזהו הפקחי של שו טובע בים תלבשות פאר וספינקסים של קרטון". האם קרא בעל התיאור הזה בכלל את מחזהו של שו? (אם יש לו דם, אגא, ישיב).

אזיעוז קריתמן, ת"א בעל התאור קרא את מחזהו של שו. לדעתו ניסה הגדול, לשוא, להגיע לרמתו של המחזה הגדול. המאמץ היה רציני והכשולון - איפוא - חמור. יתכן ש"קיסר וקליאופטרה" אינו מחזה מתאים לעיבוד קולנועי.

חידון האישים
חידון האישים שככם (העולם הזה 677) נהדר - אך כעתון רציני, עליכם לראות את הגולד - ווא מה שנולד לפני חמשים שנה. במקום להראות תינוקות שהיו לריים, הראו נא את התינוקות הדוים שהיו לשרים בעוד חמשים שנה. על כל מקרה שלא יבוא, אני שולח לכם את תמונת בני בן 3 שבועות, שיש לו סיכוי רציני (1:1.000.000) להיות לראש-משלה בשנת 2000. (אני כבר מכין לו מקום במפא"י). **אריה זליקסון**, נתניה

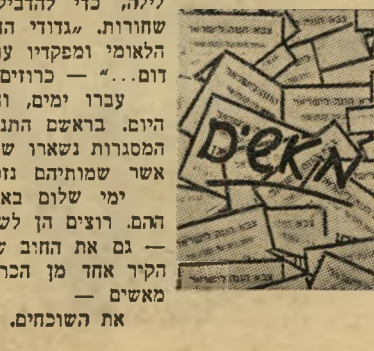
בני תסביף נחיתות
מה דעתכם על עורך "דבר השבוע" המגדיר את "העולם הזה" כ: פורנוגרפיה, פרכוס עצמי של העורכים, הסברות כליליות הבאות להצדיק את קיום השק השחור, דייסה של רעיונות חברתיים ומדיניים, גייליזם, ציניזם, וכי - ואילו את עתוננו של עצמו הוא מגדיר כ: בעל הכי רה, אוהב ספרות טובה ומוקיר אמנות? **אבנר לוינסקי**, חיפה

אנו שמחים שעורך "דבר השבוע" מרוצה מעצמו. אין ענינו צרה בו. יעלה ויצלח.

תקון טעות לתשבץ בעמוד 12
בחלק מהגליונות יש לתקן בקטע "מאז וז": (1) עיר בנגב, בנחלת שמעון; 8 גוף, מאכל קצוב ביותר; אחרי מס' 37 בא, כמוכן; 39 (ולא 30) ואחריו 41 (ולא 31).

ה ש ע ר

מעטים הם הצעירים בארץ שלא יצאו אי פעם, בחשכת לילה, כדי להדביק על הקירות כרוזים לבנים בעלי מסגרות שחורות. גודדי ההגנה עומדים דום... "חילי הארגון הצבאי הלאומי ומפקדיו עומדים דום...". "לוחמי חרות ישראל עומדים דום...". כרוזים של "החומה", "חרות" ו"המעש".

אין זה מחזה נעים לראות שני עתונים מתחרים מתקוטטים ביניהם לעיני הקהל. רצוי יותר שהתחרות ביניהם תהגלה בשיפור האיכות. אולם הנה כתב אדם מתחירי בשם מ. קפלן מכתב ל"דבר השבוע", ונתן ע"י כך הזדמנות לעורכי אותו עתון מכובד לפרסם "תשובה" מחושבת וערוכה מראש. "התשובה" כוללת, מלבד דברי השמצה, גם מספרים שונים שאין אנו יכולים שלא להגיב עליהם.

אין זה סוד ש"דבר השבוע" עונו עולה בתפוצתו, במידה ניכרת, על תפוצת "העולם הזה". הסיבה כפולה: "דבר השבוע" שהוא עתון מפלגתי טהור, מופץ ע"י מנגנון-ההשפעה (הרשמי והבלתי-רשמי) של מפלגת השלטון אשר אותה הוא משרת. ההתחמה עליו היא במידה רבה אוטומטית, ואינה מותנית לפעמים ברצונו המפורש של החותם.

שנית: בה בשעה ש"העולם הזה" הוא קרבן לקיצוצים אכזריים בנייר, דבר שאילץ אותו להצטמצם ב-16 עמוד, קל יותר מצבו של עתון מפלגתי-השלטון. "העולם הזה" עלה תוך ארבעה חודשים בלמעלה מ-100%. "דבר השבוע" מנסה להטיל צל על הישג חסרת-קדים זה בסענה המגוחכת שהוא עלה באלף אחוזים -- מאז נוצר העתון. באותו הגיון אפשר לאמר: זקן פלוני גדל בכמה מיליוני אחוזים מאז יצא מרחם אמו... אגב, את בקורת התפוצה ע"י רואה חשבון מוסמך העלינו אנו לראשונה במדור זה לפני חודשיים (גל' 670) בצורה ברורה: "דרשנו במפגיע כי תערך מיד בקורת חשבונות בשבועונים" -- כתבנו אז.

"דבר השבוע" יכול וחיוב להסתפק במחיר נמוך יותר, מכיון שבהשוואה למערכת "העולם הזה" שהיא המערכת הגדולה ביותר בארץ ביחס לכמות החומר) אין למערכת "דבר השבוע" אשה אל-מערכת, לא צייר-מערכת וכמעט שאין לה סופרים במסגרת חדשית. בכל זאת נאלץ גם "דבר-השבוע" לפני 6 שבועות להעלות את מחירו ב-10 פרסות (עליה כללית במחירי הנייר והדפוס) -- אולם הוא הוריד את המחיר שוב כעבור חודש -- אולי מתוך תקווה שהתחרות במחירים תבוא במקום התחרות עתונאית. ועם זאת יש לציין שלמהרסמה הצפופה של "העולם הזה", שאין לה תקדים בעתונות השבועית בארץ, מאפשרת לו לתת ב-16 עמודים כמות של חומר שאינה נופלת מזה הניתנת ב-20 עמודים של עתון אחר.

אם רוצה "דבר השבוע" לתת לקוראים הזדמנות לגלות את רצונו, אנו מציעים לו להשתמש בהשפעתו במשרד הקיצוב ולהניע משרד זה לתת ל"העולם הזה" במשך 3 חודשים את אותה כמות הנייר הניתנת ל"דבר השבוע". הוצאות תחרות חסית מעין זו התיינה, את הסתם, מאלפות.

מכתבים

העולם הזה השיטה היא לזרוק עגבניות? דור, ירושלים

לידיעת הקורא "דוד": לא פרידמן-ליין ולא שייב ידעו מראש על הפעולה ב"דבר" יאסין ולא החליטו עליה, כי אם לז"י בירושלים. לא 250 נהרגו, כי אם 350, ולא 400 העברו אל מעבר לגבול, כי אם 500-100. רוב הגברים נעדרו מן הכפר מכיון שהשתתפו בהלוית עבד-אלי-קארד אל-ח'וסייני (כפי שנתברר אחרי הפעולה). נשים וילדים נהרגו שם לא רק במקרה, והרסקול לא הודיע את ההודעה שהוחלט עליה, כי התקלקל והיה מונח במשורין שנתקע בתעלה.

המערכת לא טענה שפעולת דירי-יאסין היתה יחידה במינה, ושלא בוצעו פעולות דומות ואף גרועות מהן בידי אחרים.

"שוק שחור - מדוע?"

הרפורטגיה על גורמי השוק השחור ("העולם הזה" 676) מעניגת מאד. אני סק רן לדעת את עתונכם מגיע לראש הממשלה. אם לא, הייתי מציע לו לחתום עליו, כי ישנם שם הרבה דברים מעניינים הנוגעים אליו. כן הייתי מציע לעורך הכלכלי שלכם להיות יועצו של ראש הממשלה בשטח זה. מה דעתכם?

משה שמואל, ירושלים גילית בחלום. מנין נקח בימים טרודים פים אלה עורך כלכלי אחר?

קראתי את המאמר בעיון, אך לא גיליתי מה אתם רוצים. הבאתם תמונה של אלמוני, הטוען שגופו נחלש מאד עקב הקצוב. אני ואחי, לא זו בלבד שלא נחלשנו, אלא עלינו במשקל. מדוע? לא עסקנו בשוק

דיר יאסין
ב"העולם הזה" (672) אתם מתאינים, בתשובה למכתבו של חבר תל-אביב, ש"כותבי הספרים (ד"ר שייב והאחרים) מתני אים במעשי הווצעה של "דיר יאסין". עלי להעיר שלא רק כותבי הספרים מתנאים בהם -- מלבד מר פרידמן-ליין, שהתנגד לפעולה והשנה את הפעולה לטבח שנה מיליון היהודים שהולינו אותם תאי הגאונים והורג. בזמן הכיבוש נהרגו כ-250 איש מאנשי דיר יאסין, ואין זו דוגמה, כפי שמר ליין מביא, "מהוריו וששה מיליון יהודים". לוחמי דיר יאסין לא הוציאו ילדים וגשים מבתיהם ונהרגו אותם, כפי שעשו הגרמנים.

אם איני טועה הרי אנשי מערכת "העור" למ "הזה" הם חיילים משוחררים שהשתתפו בקרבות בצבא וב"הגנה". אני שואל אותם: האם יצאו פעם לפעולה והכריזו ברמקול שאנשי ההכר יתרכזו במקום מסוים ולא יאונה להם כל רע? לא שמעתי שהצבא או "ההגנה" עשו פעם כדבר הזה, ואילו לוחמי דיר יאסין עשו זאת.

אני רוצה לאמר, חלילה, שלוחמי דיר-יאסין לא רצחו אחרי הפעולה, אך לא היה זה טבח או מעשה זועה, כדברי מר ליין ושאר המשמיצים את פעולת דיר-יאסין. אם רצחו אחרי הכיבוש גשים וילדים -- מניין 400 הגשים והילדים שהעבירו אל מעבר לגבול?

לא התאמתו בצבא ולא השתתפתו בפעולות הצבא, ולכן לא למדתי כיצד לזרוק רימוני-יד מבלי שהרסיסים יפגעו בילדים וגשים. האם לפי דעת חברי מערכת